ਮੁਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਸੀ. ਸਰਦਾਂਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4270 ਦਾ 2010)
ਦਸੰਬਰ 10, 2021

[ਐਲ. ਨਾਗੇਸਵਰਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਵਸੀਅਤ: ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ - ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ - ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਜੀਵਿਤ ਰਿਹਾ - ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ - ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਅਸਵਾਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਸਵਿਦਾ ਅਤੇ ਨਿਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ - ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਕਵਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ, ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੀ ਚਾਲ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਬਿਸਤਰ 'ਤੇ ਪਏ ਰਹੇ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਯਾਨੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਹੁਨ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦ "ਲਿਖੀ" ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਦਾ ਸੱਕਸੈਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1925 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ "ਇਰਾਦਾ" ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਰੱਖ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਇਹ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ – ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ – ਇਕ ਵਸੀਅਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਗਵਾਹ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਇਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰਤਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ – ਦੂਜਾ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰਤਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ – ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ – ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਬਲਕਿ ਘਾਤਕ ਸੀ – ਵਸੀਅਤ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ – ਜਵਾਬੀ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਲਕਿ, ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ – ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਜਵਾਬੀ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ – ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 – ਐਸ. 63.

ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼: ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਦੇਸ਼ – ਨਿਮਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਉਲਟਣ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ – ਫੈਸਲਾ: ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਮਰਥਨ ਯੋਗ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਥਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਜਗ ਮਨ ਦੀ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਰਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ – ਪਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਜਗ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ – ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਰਕਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਦੋਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦਿਆਂ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼: ਨਿਮਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ – ਫੈਸਲਾ: ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਨਤੀਜੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਜੋ ਉਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ, ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਬੂਤ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੋ ਪਰ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ - ਦੂਜਾ, ਜਦਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ s.100, CPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕ ਹਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ.

ਅਪੀਲ: ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ – ਫੈਸਲਾ: ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ – ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਨੋਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਕਿਕ ਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਜਵਾਬੀ-ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਗੇੜਬੇੜਭਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਸ-ਪੀ1, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਜਵਾਬੀ-ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਹੈ, ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸੰਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਨੋਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਤੋਂ ਖਾਲੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹੋਰ ਸਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 35, 36, 37]

2. ਅਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਜ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਨੋਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਕਿਕ ਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਜਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 41, 42]

ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾਰੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ (2001) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179; ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਵੀ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਮੂਰਤੀ (2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 530 : [2010] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 784; ਵਿਨੇਦ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਧਰ (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 391 : [2014] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1050 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਚ.ਵੇਂਕਟਾਚਲ ਅਯੰਗਾਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ.ਥਿਮਜੱਮਾ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1959 ਐਸ.ਸੀ 443 : [1959] ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 426; ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰਿਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1971) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 369 : [1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 925; ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (2009) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 687 : [2008] 17 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 517; ਨਰਾਂਜਨ ਉਮੇਸ਼ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮ□ਦੁਲਾ ਜਯੋਤੀ ਰਾਓ, (2006) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 433 : [2006] 10 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1214; ਅਨਿਲ ਕਾਕ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਜੇ (2008) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 695 : [2008] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1009; ਲੀਲਾ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਮੇਨਨ ਕੋਚਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 570 : [2014] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 697 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1959] ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 426 ਪੈਰਾ 30(ਅ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 925 ਪੈਰਾ 30(ਬ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2008] 17 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 517 ਪੈਰਾ 30(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2006] 10 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1214 ਪੈਰਾ 30(ਡੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2008] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1009 ਪੈਰਾ 30(ਈ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2014] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 697 ਪੈਰਾ 30(ਐਫ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2001) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 179 ਪੈਰਾ 38 ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

[2010] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 784 ਪੈਰਾ 39 ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

[2014] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1050 ਪੈਰਾ 40 ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4270 ਦਾ 2010।

ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 08.12.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ

ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 470 ਦਾ 2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਐਸ. ਵੱਲੀਨਾਯਗਮ, ਰੁਤਵਿਕ ਪਾਂਡਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਕੇ. ਕੇ. ਮਣੀ, ਮਿਸ. ਟੀ. ਅਰਚਨਾ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾਗਰਥਨਾ ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਨਾਗਰਥਨਾ ਜੇ.

ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ, ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 470 ਦਾ 2002 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 08ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। [ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ ਜੇ.]

1. 1994 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ O.P. ਨੰਬਰ 150 ਦੇ 1993 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ T.O.S. ਨੰਬਰ 20 ਦੇ 1994 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ, ਪਹਿਲੇ ਵਾਦੀ ਦਾ ਸੁਸਰ, 19 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਕਾ 04 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਸੀ, ਜੋ 03 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸੀ. ਸਰਦਾਂਬਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੋ ਧੀਆਂ ਵਿਜ਼., ਡੀ. ਪ੍ਰੇਮਾ, ਉਮਰ 20 ਸਾਲ ਅਤੇ ਡੀ. ਦੀਪਲਕਸ਼ਮੀ, ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਜ਼., ਸਾਵਿਤਰੀ ਅੰਮਲ, ਪੀ. ਐਮ. ਏਲੁਮਲਾਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਦਮਾਵਤੀ, ਟੀ. ਰਾਜਾਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ।

4. ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਜ਼., ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀਮਾਈਸਿਜ਼ ਨੰਬਰ 10, ਅਜੀਜ਼ ਨਗਰ II ਸਟਰੀਟ, ਕੋਡੰਬੱਕਮ, ਮਦਰਾਸ-24 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵੰਡ ਲਈ IV ਸਹਾਇਕ ਸਿਟੀ ਸਿਵਿਲ ਜੱਜ ਕੋਰਟ, ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ O.S. ਨੰਬਰ 5477 ਦੇ 1990 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਵਾਦੀ-ਸੀ.ਸਰਦਾਂਬਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰਹੂਮ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

6. ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਮਰਹੂਮ ਵਸੀਅਤਕਾਰ, ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪਲੰਘ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਨੂੰ ਲੱਕਵਾ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਖਣ ਜਾਂ ਹਿਲਣ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ 19 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਵੀ 1989 ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਭਰਾ ਨਾਲ 07 ਜੂਨ, 1970 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਮੁਦਾਈ ਉਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਜੰਮੇ ਧੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੰਗ ਲਈ ਤਲਾਕ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਮੰਗਦਿਆਂ ਮੈਟ੍ਰੀਮੋਨੀਅਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 136 ਆਫ 1988 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਚੂੰਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਭਰਾ 03 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੰਗ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਾ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਜੀਵਿਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

8. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 22 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਮੁਦਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਦੋ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

9. ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ, ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੇ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿੰਨੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

10. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਰੀ ਓਰੀਜਨਲ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਟੀ.ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 20 ਆਫ 1994 ਸੀ।

[ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

11. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤਾ:

“(1) ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਗ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਅਤੇ

(2) ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?”

12. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੰਦਿਆਂ 14ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

13. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ,

ਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 470 ਦੀ 2002 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਨੇ 8ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

14. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਵੱਲੀਨਾਇਗਮ, ਅਤੇ ਜਵਾਬੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇ. ਕੇ. ਮਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹੀ, ਦੋਨੋਂ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ।

16. ਅਗਲਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਨਾਮਤ: ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਕ ਵਿੱਚ ਪੱਕ ਦਾ ਹਮਲਾ ਝੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਹੀ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਕਰਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਐਕਸ.ਪੀ2 ਅਤੇ ਪੀ3 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਥ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਬਾਹਰ। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ (15) ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ 04ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 19 ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 1978।

17. ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਚੌਥੀ ਸਹਾਇਕ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 5477 ਦੇ 1990 ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਗੜਬੜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਬਣਾਵਟੀ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਗਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

18. ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਈ ਯਾਨੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

20. ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਮੁਦਾਈਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਝਾਅਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

22. ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਦਾਵੇਦਾਰ-ਜਵਾਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

23. ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਪਹਿਲੇ ਦਾਵੇਦਾਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ 19ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਦਮ ਤੋੜਿਆ। ਇੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ, ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੀ 04ਥੀ ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਵਸੀਅਤ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

24. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ।

25. ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ1, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਦਾਵੇਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ2, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਹੈ, ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

(i) ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) 04ਥੀ ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਸੀ, 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਗਿਆ।

(ii) ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ।

(iii) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ।

(iv) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ।

(v) ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੱਕਵਾਗ੍ਰਸਤ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ।

(vi) ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਲੱਕਵਾਗ੍ਰਸਤ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(vii) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ।

(viii) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ-ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਈ।

(ix) ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਤਲਾਕ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ।

(x) ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਦੇ ਸਸੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਦਰਜ ਹੈ।

(xi) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ।

(xii) ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਸੁਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

(xiii) ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(xiv) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ O.S. ਨੰਬਰ 5977 ਦੇ 1990 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਪਰਚੇ ਦੇਣ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(xv) ਚੂੰਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲੱਕਵਾ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲਿਖਣ (ਦਸਤਖਤ) ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(xvi) ਗਵਾਹ ਨੇ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਕਵੇ ਦੇ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।

(xvii) ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

(xviii) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧੀਆਂ ਦਾ ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਥੇ ਵਾਦੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

27. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ, ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਵਾਹ, ਵਰਦਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ, ਦਕਸ਼ਿਣਾਮੂਰਤੀ ਜੀਵਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

“8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸ-ਪੀ2 ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪੀ3, ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ। ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਖਤਾਂ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਵਿਆਹੁਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਾਲ ਹੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਚੌਥੇ ਸਹਾਇਕ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਚੈਨਈ ਦੀ ਫਾਇਲ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

9. ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੈ।

10. ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਚਾਈ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਥਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਣਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਓ.ਐਸ.ਏ. ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਨਤੀਜਤਨ, ਜੁੜੇ ਸੀ.ਐਮ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 9517 ਦੇ 2006 ਅਤੇ 1492 ਦੇ 2008 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

29. ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“18. ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਅਨਿਵਾਰਵਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵੱਲ ਰੁਜੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾਵਾਂ

67 ਅਤੇ 68, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਅਧੀਨ

ਧਾਰਾ 67, ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾਵਾਂ

45 ਅਤੇ 47 ਅਧੀਨ ਮਾਹਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਨਾਲ ਪਰਿਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਾਇਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 68 ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ

ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗਵਾਹੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 59 ਅਤੇ 63 ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 59 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਮਨ ਦਾ ਹੈ, ਨਾਬਾਲਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਮਰੱਥ ਮਨ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਮੋਹਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੋ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹੀ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਗਣਿਤੀ ਯਕੀਨੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਟੈਸਟ ਹੋਵੇਗਾ।" ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੁਣ ਮੁੜ ਇੰਟੇਗਰਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਜਾਂਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰ

“(i) ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਨਾਲ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ

(ii) ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਨਿਸਪੱਖ, ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਹੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ

(iii) ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਭਾਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(b) ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰਿਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ [1977 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 369] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ। ਜਦ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਰਟੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

“23. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਰਗੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ:

(i) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬਹੁਤ ਹਿਲਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਮ ਦਸਤਖਤ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ।

(ii) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦੁਰਬਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(iii) ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪਰਯਾਪਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਹੋਣ ਵਰਗੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਵਾਭਾਵਿਕ, ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iv) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ।

(v) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

(vi) ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।

(vii) ਵਸੀਅਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ।

(viii) ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀਆਂ।”

ਇਹ ਵੀ ਮੁਸ਼ਾਹਿਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਚਿਤ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(d) ਨਰੰਜਨ ਉਮੇਸ਼ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮ□ਦੁਲਾ ਜਯੋਤੀ ਰਾਓ, [(2006) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 433], ਪੈਰਾ 34 ਤੋਂ 37 ਤੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਾਹਿਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“34. ਕਈ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

(i) ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਹੋਣ;

(ii) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਸਵਾਭਾਵਿਕ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ ਲੱਗਦਾ ਹੈ;

(iii) ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲਾਭ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

35. ਅਸੀਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ B.Venkatamuni ਬਨਾਮ C.J. Adyodhya Ram Singh [(2006) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 449] ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਾਰਜਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਚਿਤ ਯਕੀਨੀਅਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਹੀ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਅਭੇਦ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।"

(ਈ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨਿਲ ਕਾਕ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਜੇ, [(2008) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 695], ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ:-

"20. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨਿਲ ਕਾਕ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਰਦਾ ਰਾਜੇ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਰਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ:

52. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਨਕਲ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

53. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇ।

54. ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

55. ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਟੈਸਟੇਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਏਨੀਮਸ ਅਟੈਸਟੰਡੀ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ।

(f) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੀਲਾ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਮੇਨਨ ਕੋਚਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, [(2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 570], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“13. ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸੀਅਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸਵਾਭਾਵਿਕ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਖਾਸੀਅਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਅਸਵਾਭਾਵਿਕ ਹਾਲਾਤ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੂਲਾਂਕਣ ਹੈ ਜੋ ਅਜੀਬ ਖਾਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਲਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ, ਆਖਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਹਨ।

31. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ – 600024, ਕੋਡੰਬਾਕਮ, 2ਜੀ ਸਟਰੀਟ, ਅਜੀਜ਼ ਨਗਰ, ਹਾਊਸ ਨੰਬਰ 6/1 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਗਰਾਊਂਡਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 1953 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ:

"ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਣ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੀਮਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ 4 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

32. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੋਚ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।NONE

ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੱਕਵੇ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ।NONE

ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਿਊ2) ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਰਹੂਮ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।NONE

ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।NONE

ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਐਕਸ-ਪੀ2 (ਐਸਐਸਐਲਸੀ ਰਜਿਸਟਰ) ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪੀ3 (ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅੰਸ਼) ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।NONE

ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਨਹੀਂ ਹੈ।NONE

ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ।NONE

ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।NONE

(ਅ) ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ (ਐਕਸ-ਪੀ1) 04 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਹੈ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਈ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਿੱਲੈ ਦੀ ਮੌਤ 19 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ "ਲਿਖਿਆ" ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ2, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੇ, ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਕਵੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ, ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੀ ਗਤੀ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੋਚ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(b) ਜਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(c) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਰ ਗਿਆ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਯਾਨੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਉਸ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(d) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ “ਇਰਾਦਾ” ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਅਸਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਰੱਖ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸੀ।

(e) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63(ਸੀ), ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ/ਗਵਾਹੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ, ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਨਿਰਵਾਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਗਵਾਹੀਦਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, PW2-ਵਰਦਨ ਅਤੇ ਦੱਖਣਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਵਾਹੀ ਮੰਗਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀਦਾਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕੇ। ਚੂੰਕਿ ਗਵਾਹੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਨਾਮਤ: ਦੱਖਣਮੂਰਤੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, PW2, ਵਰਦਨ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹੀਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, PW2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ। PW2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈਲਾਈਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

(i) ਉਹ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਕਸਰ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ।

(ii) ਉਸ ਨੇ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਦਕਸ਼ਿਣਮੂਰਤੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦਾ ਕਰਤਾ ਸਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਲੱਕਵੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ।

(iii) ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦਾ ਕਰਤਾ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਲੱਕਵੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ 10 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਬੀਮਾਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(iv) ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ, ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(v) ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ, (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ) ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਜੀਵਿਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲੈਣ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ।

(vi) ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

(f) ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਵਾਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ, (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ) ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਸਵਿਦਾ ਅਤੇ ਨਫਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਦਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਈ।

(g) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਐਕਸ-ਪੀ2 ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪੀ3 'ਤੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਦਸਤਖਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸ-ਪੀ2 ਅਤੇ ਪੀ3 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਐਕਸ-ਪੀ2 ਅਤੇ ਪੀ3 'ਤੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅੱਖਰ 'ਈ' ਨਾਲ, ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਸ-ਪੀ1 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਹੀ ਸਨ। ਹੋਰ ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਸੀ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਫੌਂਟ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

(h) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ1, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਾਂਗੇ:

(i) ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਫਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਸਸੁਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਐਕਸ-ਪੀ1 ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ

ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕਬਜ਼ਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ii) ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੂੰ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਆਖਰੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ (ਦਸ ਮਹੀਨੇ) ਦੌਰਾਨ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਚਲਣ-ਫਿਰਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(iii) ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਉਸਦੇ ਸਸੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਲਿਖੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਿਕਰ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(iv) ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵੀ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(v) ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਉਸਦੇ ਸਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਪਰ ਪੀਡਬਲਿਊ2, ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਿਊ1 ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਹੈ।

(i) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡੀਡਬਲਿਊ1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸਬੰਧੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਲਕਵਾਗ੍ਰਸਤ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ2 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਕਵਾਗ੍ਰਸਤ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ।

(j) ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮੁਦਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੰਗ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਬੇਨਤੀਜਾ ਰਹੀ।

34. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਘੇਰੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਕਸ-ਪੀ1 ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ. ਦਾਮੋਦਰਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

35. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ-ਪੀ1) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਘੇਰੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਸ-ਪੀ1, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬੀ-ਮੁਦਾਇਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

36. ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਹੈ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਆਰਾਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

37. ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਨਾਂ ਤੇ ਉਲਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਦੇ ਸਜਗ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਏ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਥਿਤ ਹੋਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਰਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਜਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

38. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾਰੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ - 2001 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਭਾਰ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਨਤੀਜੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੋਣ ਜੋ ਉਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਓਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ। ਦੂਜੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੇ। ਇਹ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨਤੀਜਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।

39. ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਵੀ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਮੂਰਤੀ – (2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 530, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ : (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 530-31, ਪੈਰਾ 3-5)

“3. ਕਿਵੇਂ ਨਿਯਮਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ/ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਮੂਲ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ

ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਨਿਯਮ 31 ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ :

(a) ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਅੰਕ;

(b) ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ;

(c) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਅਤੇ

(d) ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਲਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਚੇਤਨ ਮੱਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦਰਸਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਣਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾਰੀ – (2001) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179 ਪੰਨਾ 188 ਪੈਰਾ 15 ਅਤੇ ਮਧੁਕਰ ਬਨਾਮ ਸੰਗਰਾਮ – (2001) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 756 ਪੰਨਾ 758, ਪੈਰਾ 5."

40. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਧਰ - (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 391 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤੇ ਅਰੋਪਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸ.ਐਲ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਲਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਹੋਏ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟਰਾਇਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

41. ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਫਲ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਕਿਕ ਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

42. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਜਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

43. ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ 08ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਦਸੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ O.S.A 470 ਦੇ 2002 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 14ਵੀਂ$_{SUPERSCRIPT}$ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ O.T.S ਨੰਬਰ 20/1994 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਗ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

44. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉੱਠਾਉਣਗੇ।

45. ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ
ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate